

[Miljøministeren]

sker på en tilfredsstillende måde i øjeblikket, og jeg vil derfor meget gerne have en politisk drøftelse af, hvordan vi kan tilrettelægge dette arbejde bedst muligt.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Dette er en af de lejligheder, hvor man glæder sig umådelig over at være på samme side som ministeren, idet man uden brug af vanskelige og halsbrækkende fremmedord kan henvise til og takke for ministerens fremragende redegørelse.

Jeg skal kun gøre den bemærkning, at jeg på linje med ministeren anerkender de gode intentioner i forslaget, og at jeg som ministeren glæder mig til, at vi skal tale om det i udvalget. Dermed kan jeg tilslutte mig ministerens bemærkninger om forslaget i øvrigt.

Gade (SF):

SF støtter forslaget, som det er fremsat af Socialdemokratiet. Det vil sige, at vi støtter begge temaer, både at der er brug for en kortlægning – og det kan for min skyld gerne blive til et statusnotat – og også den første del, som der jo gøres mest ud af i forslaget, nemlig om mærkning.

Jeg vil gerne knytte den kommentar til mærkningen, at det, Socialdemokratiet foreslår om disse stoffer, er at bruge sikkerhedsklausulen i EF-direktivet, og på den baggrund forstår jeg ikke umiddelbart, at regeringen nu siger, man ikke vil bruge sikkerhedsklausulen, for det må være det, ministeren sagde. Men nu får vi altså et statusnotat til september, og så må vi se nærmere på det. Det drejer sig jo om en sag, vi har diskuteret før, for at sige det mildt; vi har diskuteret denne sag i vel 2-3 samlinger, så det er ikke nogen verdensnyhed, der her lanceres. Derfor kan man ikke helt frigøre sig fra den tanke, at et statusnotat den 1. september er lidt af en udsættelsesmanøvre for selve mærkningsdelen, altså ikke for den anden del, idet det kan være meget fornuftigt at få en noget mere samlet beskrivelse af situationen, men for mærkningsdelen.

I øvrigt forstod jeg på ministerens redegørelse, at man i ministeriet mener, at det, der kan give os anledning til at bruge sikkerhedsklausulen i direktivet, er en betragtning om, hvor meget vi bruger af stofferne. Det er måske noget, vi skal arbejde lidt på i udvalget for at se, om det kan holde. Jeg skal ikke gøre mig klog på det, men jeg stiller mig lidt undrende over for, om

det eneste kriterium, vi kan bruge for at anvende sikkerhedsklausulen, er, hvor store mængder vi bruger. Jeg synes, man måtte kunne lade det afhænge af giftigheden og af, om stofferne er på markedet. Endelig er det et spørgsmål, om det er bevist. I bilaget til forslaget henviser Socialdemokratiet til, at man faktisk anser det for at være sikkert, at stofferne er kræftfremkaldende. Kan vi henvise til dokumentation, så mener jeg, det er en simpel sag for os, uanset hvor store mængder vi bruger, at bestemme, at vi skal bruge sikkerhedsklausulen.

Jeg vil egentlig gerne have forklaret, hvorfor ministeren svarer ud fra en helt anden tankegang, end at det er mængden, der i sig selv giver os ret til at bruge sikkerhedsklausulen. Et af ministerens problemer er vel den procedure, som ministeren mod vores råd og imod vores ønske lavede i opløsningsmiddelsagen; det er vel den, der spøger her.

Jeg mener, at en af de måder, hvorpå Danmark kan præcisere, at vi synes, at EF's beslutningsproces er uheldig, fordi beslutningen om, at noget skal mærkes eller ikke, foregår langt væk fra demokratiet nede i tekniske tilpasningskomiteer, er ved bare at mærke stofferne. Man kan sige, at det er sådan lidt provokerende. Javel, men jeg synes, vi ærligt skal vise vores politik på dette her område ved at mærke, også selv om det er provokerende, fordi det er en af måderne at få synliggjort disse problemer på, også i forhold til de andre lande i EF.

Jeg forstod, at der i gruppe 1 var en del stoffer, man overvejer at mærke. Hvorfor er man ikke nået videre i ministeriet med hensyn til de overvejelser i den forstand, at vi allerede tidligere har beskæftiget os med nogle af disse stoffer? Hvorfor kun overveje det nu her ved førstebehandlingen? Det kan være, det er noget, vi kan finde ud af undervejs under udvalgsbehandlingen. Jeg kan ikke frigøre mig fra en vis bekymring for, at der ikke er foregået så meget i ministeriet, selv om vi har haft disse forslag liggende i realiteten i lang tid.

Jeg mener altså, der er god grund til at foretage mærkning, og jeg mener, det kan være en helt udmærket sag, også selv om det giver nogle konflikter i forhold til EF, at vi mærker.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi ikke støtte forslaget om at bruge sikkerhedsklausulen. Jeg vil i øvrigt tak-